

BAREND

Basbouwer **Peter Boekholt** studeerde van 1983 tot 1988 aan de Arnhemse kunstacademie om erachter te komen dat het bouwen van een goede bas ook een hele kunst is. pbbass.com

En dan moet je ineens haast maken. Gas d'r op, zoals we dat hier zeggen. Tussen de collectie bassen van Barend Courbois die hier iedere keer per twee gedropt worden voor groot onderhoud, zit ook 'onze' PB-BC.

Een twintig jaar geleden door mij voor hem gebouwde signature Jazz-type 4-snaar. No. 025. Een beest van een bas. Moerasessen, esdoorn met binding & blocks (echt parelmoer!) en alles met het handje gemaakt, zoals ik dat nog steeds doe. Uitgerust met een setje EMG JazzBass pickups en de vetste EMG preamp aan boord. Als er van al zijn bassen één bas is die letterlijk en figuurlijk stuk gespeeld is, is het deze wel. 'Weer helemaal in orde maken', luidt de opdracht. Een klus die vooral geen haast heeft: het moet allemaal weer perfect worden. 'En het nieuwe logo erop, want ze denken altijd dat 't een Yamaha is, met alleen dat rondje. Dat moeten we niet hebben!'

Dan ineens is er het nieuws dat Barend benaderd is door Michael Schenker en in no time ingelijfd is in de Michael Schenker Group. Weken voor het nieuws openbaar wordt ben ik al op de hoogte gesteld

– 'mondje dicht!' - want de oude PB-BC moet mee op tour. Werk aan de winkel. Dat 'geen haast' is verleden tijd. Een doos met Delano onderdelen wordt hier ingevlogen, want dát moet erin komen. EMG is passé. Een Delano MM humbucker bij de brug, een reverse P splitcoil op de nieuwe tortoise slagplaat, gecompleteerd met een Sonar3 preamp, eveneens van Delano. Het geheel wordt gevoed met een 9V batterij.

Eerst alles maar eens uitlijnen en zien dat de boel zodanig uitgefreesd wordt dat het bestaande JazzBass brucelementgat charmant wegvalt in het nieuwe MM-compartiment. Daar kom ik gelukkig goed mee weg. De reverse splitcoil wordt omzoomd door een slagplaat, dus dat geeft mogelijkheden om een P over een J te frezen. Onder het JazzBass-regelpaneel hoef ik gelukkig maar iets hout weg te halen om de Sonar3 met alle potmeters - vijf op een rij - en bijbehorende

schakelaartjes plek te kunnen geven. 't Ken net, maar dan op z'n Achterhoeks en niet op z'n Fries. Het hele spul zit er in!

Aanvankelijk werd ervoor gekozen de bas qua afwerking origineel naturel te laten. De mooie tekening van het stuk swamp ash dat destijds gekozen is, kan niet voorkomen dat de associatie met een broodplank of, nog erger, een Ikea-kastje als een kwade genius de sfeer om dit prachtige instrument blijft bederven. Radicaal aanpakken is het devies en ik spuit hem in een tobacco burst, wat het visuele roer per direct 180 graden omgooit. Tijden veranderen. We moeten het een beetje oud houden, in verband met de hals, waar op het logo en fretwerk na verder niets aan gedaan is en die een mooie vintage uitstraling heeft. De boel moet een beetje aansluiten. Het polijsten van de lak gaat daarom niet tot het gaatje en een mooie vintage gloss is het resultaat.

Een week voor hij opgehaald wordt staat bas No. 025(.2) klaar en kan even op adem komen. De extra week is mooi voor de finetuning in de afstelling. Barend is daar zeer specifiek in en na een twintig jaar lange samenwerking weet ik exact hoe hij het wil. We schrijven 21 augustus 2021. Inmiddels is het Michael Schenker-album met deze bas opgenomen. De repetities die gepland staan zijn intussen al geweest en bij het ter perse gaan van deze editie heeft 025(.2) al weer meer van de wereld gezien dan zijn bouwer.. •

